

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Følge af Krigen, hvis direkte Virkninger desværre ogsaa rammer vort Land. Efter Loven skal Udbetaling af Erstatning først finde Sted efter Afslutning af Krigen, ligesom Forsikringsbidragene først paalignes efter Krigens Ophør. Da de skadelidte som Regel er stærkt interesserede i at faa deres Erstatninger saa hurtigt som muligt, og da de samlede Erstatningsbeløb har været relativt smaa — alt i alt drejer det sig ultimo Maj 1942 om 263 000 Kr. —, har Forsikringsforbundet hidtil erstattet forvoldte Skader, saa snart Skadeanmeldelsen er indgaaet og godkendt, idet Forsikringsforbundet hos Brandforsikringselskaberne har optaget de fornødne Laan til Udredelse af Erstatninger, en Ordning, man naturligvis kun kan hilse med Tilfredshed.

Ifølge Loven af 30. April 1940 er den Maksimalforsikringssum, der kan udbetales for Skade paa privat Indbo, ansat til 50 000 Kr. Fra Formanden for Forvaltningsnævnet har Handelsministeriet modtaget Indstilling om, at der søges tilvejebragt en Ændring i Loven, som gaar ud paa at forhøje denne Maksimalerstatning fra 50 000 Kr. til 100 000 Kr. Dette Forslag er man i Forvaltningsnævnet naaet til under Arbejdet med Lovens Administration, og man har fra Forvaltningsnævnets Side motiveret Forslaget med, at der efter Krigens Udbrud er sket meget betydelige Stigninger i Værdien af Indbo. I Forsikringskredse anslaa man denne Stigning til gennemsnitlig at ligge omkring 75 pCt., og da Værdistigningen næppe kan anses for standset, har man fra Forvaltningsnævnets Side ansat det for rigtigt at foreslaa den maksimale Forsikringssum forhøjet til det dobbelte, altsaa fra 50 000 til 100 000 Kr. Handelsministeriet har helt kunnet tilslutte sig denne Indstilling, som Forvaltningsnævnet er fremkommet med, ud fra den Betragtning, at det maa anses for naturligt og rimeligt, at Indbo, der efter dets Værdi i 1940 var fuldt dækket for Krigsrisiko, ogsaa fremdeles har Mulighed for at blive fuldt dækket. Det Forslag, jeg her har den Ære at fremsætte for det høje Folketing, gaar derfor ud paa at ændre Lovens § 4, saaledes at Tallet „50 000 Kr.“ ændres til: „100 000 Kr.“ overalt, hvor det forekommer i Paragraffen.

Det foreslaas tillige at foretage en yderligere Ændring i Loven. Ændringen vedrører Lovens § 7, i hvis 2det Stykke det er fastsat, at der ikke paalignes Bidrag, hvis Forsikringssummen eller den gennem-

snitlige Forsikringssum, som et Medlem har tegnet, kun er paa 1 000 Kr. eller derunder. Denne Minimumsgrænse foreslaas forhøjet til 5 000 Kr., saaledes at der fremtidig ikke opkræves Bidrag, hvis Forsikringssummen eller den gennemsnitlige Forsikringssum er paa 5 000 Kr. eller derunder. Krigsforsikringsinstituttet gaar ganske vist dermed Glip af en Række smaa Forsikringsbidrag, men man har fra Forvaltningsnævnets Side ikke næret nogen Betænkelighed ved at forhøje denne Minimumsgrænse; det sker ud fra en rent administrativ Betragtning, idet det vil være meget becosteligt at opkræve Forsikringsbidrag af ganske smaa Beløb.

Jeg haaber, man fra alle Sider vil kunne tiltræde det foreliggende Lovforslag, der bygger paa Hensynet til at føre Krigsforsikringsordningen à jour med de raadende Forhold, saaledes at der bliver Adgang for det store Flertal af Borgerne til uanset den stedfundne Værdistigning af Indbo at opnaa fuld Dækning for Risikoen for Krigsskade paa Indbo.

Det næste Forslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høje Folketing, er *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 286 af 30. Maj 1940 om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre*. Denne Lov omfatter Forsikring af privat Indbo, Besætning, Avl, Gødning, Maskiner, Redskaber og andet, der hører til en Landbrugsejendom. Den er, som det vil erindres, gjort over den samme Læst som Loven om Krigsforsikring af privat Indbo. Lovforslaget tilsigter at gennemføre Ændringer af nøjagtig samme Indhold som dem, jeg lige har omtalt med Hensyn til Forslaget om Ændringer i Loven om Krigsforsikring af privat Indbo. Det er naturligt, at Krigsforsikringsordningen bør være den samme, hvad enten det drejer sig om privat Indbo tilhørende en Byejeendom eller privat Indbo tilhørende en Landbrugsejendom, og det foreslaas derfor i Overensstemmelse med en Indstilling, som Handelsministeriet har modtaget fra Formanden for Krigsforsikringsinstituttets Forvaltningsnævn, at forhøje Maksimum for den Erstatning, der kan ydes for Indbo, fra 50 000 Kr. til 100 000 Kr., ligesom det foreslaas at fritage Forsikringer med en Forsikringssum for privat Indbo paa 5 000 Kr. eller derunder for Bidragspligt.

Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Folketings velvillige Behandling, idet jeg tilføjer, at det ogsaa for alle Skader vedrørende Landbrugets Løsøre er fundet muligt ved Hjælp